

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 879

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 decembrie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 375 din 2 octombrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.....	1-3	privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în structura Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului și în unitățile aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului 3-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		REPUBLICĂRI
5.281. — Ordin al ministrului educației, cercetării și tineretului pentru aprobarea Normelor metodologice		Hotărârea Guvernului nr. 1.602/2002 pentru aprobarea Statutului Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A..... 4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 375

din 2 octombrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Mădălina Ștefania Diaconu — magistrat-asistent

Asan, Claudiu Oase și Cătălin Simota în Dosarul nr. 2.146/2001 al Judecătorei Constanța.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, în temeiul art. 23 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, republicată, deoarece soluționarea excepției de neconstituționalitate ridicate nu este determinantă în dezlegarea pricinii pe fond.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de Erdinci

CURTEA,
având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.146/2001, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992**, republicată, excepție ridicată, prin avocat, de Erdinci Asan, Claudiu Oase și Cătălin Simota în cadrul unui proces penal având ca obiect infracțiunea de furt calificat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt contrare prevederilor art. 21 din Constituție, precum și reglementărilor cuprinse în art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece permit instanțelor judecătorești să respingă excepțiile de neconstituționalitate considerate ca fiind inadmisibile, îngrădind astfel accesul liber al persoanelor la Curtea Constituțională pentru a cere constatarea neconstituționalității unor dispoziții legale care lezează drepturile, libertățile ori interesele lor legitime. Autorii acestei excepții anterior au ridicat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 148 lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ce a fost respinsă de instanță în temeiul art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, ca fiind inadmisibilă, considerându-se că de aceste dispoziții legale nu depinde soluționarea cauzei cu care a fost sesizată.

Judecătoria Constanța apreciază că excepția ridicată, privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, este admisibilă, întrucât „sesizarea sau nu a Curții Constituționale se întemeiază pe norma juridică atacată, de ea depinde soluționarea cauzei“. În ceea ce privește fondul excepției, instanța consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate „nu aduc atingere accesului liber la justiție în condițiile în care Curtea Constituțională a României nu face parte din autoritatea judecătorească prevăzută în capitolul VI din Constituția României“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția ridicată este inadmisibilă. Arată, în acest sens, că din art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, adoptat în aplicarea art. 144 lit. c) din Constituție, rezultă că „sesizarea instanței de contencios constituțional în vederea declanșării controlului poate fi făcută numai pe calea ridicării excepției de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, cu condiția ca soluționarea cauzei să depindă de legea sau ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau dintr-o ordonanță considerată ca neconstituțională“. Or, dispozițiile legale criticate nu sunt determinante în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești. Instanța judecătorească nu a respins excepția ca fiind inadmisibilă, „astfel că, în nici un mod, accesul la justiție nu a fost obstrucționat“. Invocă și jurisprudența Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 316/2002 sau în Decizia nr. 293/2003. Dispozițiile legale criticate nu sunt contrare nici prevederilor art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau ale art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece „accesul la instanța judecătorească se face potrivit unei proceduri și competențe stabilite de lege, astfel cum dispune art. 125 alin. (3) din Constituția României“.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate prin excepția de neconstituționalitate sunt

constituționale, deoarece acestea nu restrâng exercițiul dreptului de acces liber la justiție. Art. 21 coroborat cu art. 125 din Constituție „definește sensul termenului de «justiție» precizând că aceasta se înfăptuiește de o categorie distinctă de autorități publice, și anume de instanțele judecătorești“, categorie din care Curtea Constituțională nu face parte. Respingerea de către instanță a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, fără a mai sesiza Curtea Constituțională, „nu îngrădește accesul liber la justiție, cu atât mai mult cu cât împotriva încheierii instanței partea interesată poate exercita căile de atac prevăzute de lege“. Invocă, în sensul punctului său de vedere, și considerentele Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. II/1995 și ale Deciziei Curții Constituționale nr. 316/2002.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 7 august 1997, dispoziții care au următorul conținut:

Art. 23: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei. [...]

(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.“

Autorii excepției critică din textul alin. (1) al art. 23 sintagma „de care depinde soluționarea cauzei“, susținând că „Excepția de neconstituționalitate nu se întemeiază exclusiv pe un «interes procesual» sau «judiciar», pentru că, pe de o parte, ea nu este o simplă excepție procesuală, iar pe de altă parte, pentru că rezolvarea unui conflict de constituționalitate, indiferent de pertinenta acestuia față de un anumit proces, contribuie la asigurarea coerenței și stabilității sistemului de drept și a supremației Constituției, prin mijloacele tehnice pe care legea le-a creat“. Dispozițiile alin. (6) sunt criticate pentru faptul că dreptul instanței judecătorești de a respinge o excepție de neconstituționalitate îngrădește dreptul persoanei de acces liber la Curtea Constituțională, considerând că „Numai Curtea Constituțională, for cu atribuții exclusive în soluționarea litigiilor constituționale, poate decide dacă o anumită dispoziție legală poate face obiectul unei excepții de neconstituționalitate și a se pronunța asupra acesteia; orice altă dispoziție contrară reprezintă o îngrădire a posibilității de a te adresa justiției (chiar și celei constituționale) pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime“.

În opinia autorilor excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale și reglementări internaționale:

— Art. 21 din Constituție: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.“

— Art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de România prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, care prevede că „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.”;

— Art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea generală a O.N.U. la 10 decembrie 1948, semnată de România la 14 decembrie 1955, potrivit căruia: „Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau lege.”

Examinând excepția de neconstituționalitate și textele de lege criticate, cu raportare la prevederile constituționale și reglementările internaționale invocate, Curtea constată că dispozițiile art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, nu sunt determinante în soluționarea cauzei cu care a fost sesizată inițial instanța, respectiv judecarea autorilor excepției pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat. Nici soluționarea excepției privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 148 lit. f) din Codul de procedură penală nu mai depinde de art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, deoarece judecătoria s-a pronunțat deja în această privință. Aceste dispoziții legale ar putea deveni incidente într-o eventuală cale de atac, dacă s-ar ataca și încheierea judecătorei prin care s-a respins, ca

fiind inadmisibilă, prima excepție de neconstituționalitate. În mod similar a decis Curtea și în Decizia nr. 293 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 5 august 2003.

Respingerea, ca fiind inadmisibilă, a unei excepții de neconstituționalitate, chiar de către instanța judecătorească în fața căreia s-a ridicat aceasta, este justificată în situațiile în care dispozițiile legale vizate nu sunt incidente în cauză sau când există vreunul dintre celelalte motive de inadmisibilitate prevăzute la alin. (1), (2) și (3) ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Instituirea prin alin. (1) al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, a inadmisibilității unei excepții de neconstituționalitate pe motivul că dispozițiile legale criticate nu mai sunt în vigoare nu contravine nici unei dispoziții constituționale și nu este de natură să conducă la ideea că prin aceasta instanța care judecă fondul se substituie, sub acoperirea unei dispoziții legale, Curții Constituționale. Dispozițiile alin. (1), (2) și (3) ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt norme de procedură pe care instanța care a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate este obligată să le aplice în vederea selectării doar a acelor excepții care, potrivit legii, pot face obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, unica autoritate de jurisdicție constituțională.

Această procedură nu face posibilă respingerea sau admiterea excepției de neconstituționalitate de către instanța judecătorească, ci doar pronunțarea, în situațiile date, asupra oportunității sesizării Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de Erdinci Asan, Claudiu Oase și Cătălin Simota în Dosarul nr. 2.146/2001 al Judecătorei Constanța.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII ȘI TINERETULUI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în structura Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului și în unitățile aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului

În conformitate cu prevederile art. 11 lit. a) din Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern, văzând Avizul Unității Centrale de Armonizare pentru Auditul Public Intern, de pe lângă Ministerul Finanțelor Publice, nr. 420.237 din 29 septembrie 2003,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 741/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului,

ministrul educației, cercetării și tineretului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind organizarea și exercitarea activității de audit public intern în structura Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului și în unitățile aflate în subordinea sau coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului,

prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția audit va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării și tineretului,
Alexandru Athanasiu

București, 21 octombrie 2003.
Nr. 5.281.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 1.602/2002*) pentru aprobarea Statutului Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.

Art. 1. — Se aprobă Statutul Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri

se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 888/1996 pentru aprobarea Statutului Casei de Economii și Consemnațiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, cu modificările ulterioare.

STATUTUL

ANEXĂ

Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.

CAPITOLUL I

Denumirea, forma juridică, sediul și durata Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.

Art. 1. — (1) Denumirea societății este Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., prescurtat C.E.C. — S.A.

(2) În toate documentele oficiale emise de Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. vor fi menționate:

- denumirea — Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. sau C.E.C. — S.A.;
- capitalul social;
- sediul central;
- codul unic de înregistrare;
- numărul și data înmatriculării în registrul bancar.

Art. 2. — C.E.C. — S.A. este persoană juridică română de drept privat, organizată ca societate pe acțiuni, cu acționar unic statul român. C.E.C. — S.A. își desfășoară activitatea în conformitate cu:

- Legea nr. 66/1996 privind reorganizarea Casei de Economii și Consemnațiuni din România în societate bancară pe acțiuni, republicată, cu modificările ulterioare;
- Legea bancară nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările ulterioare;

d) prezentul statut;

e) reglementările emise de Banca Națională a României.

Art. 3. — (1) Sediul central al C.E.C. — S.A. este în România, municipiul București, Calea Victoriei nr. 13, sectorul 3. C.E.C. — S.A. își va putea schimba sediul cu aprobarea acționarului unic, la propunerea consiliului de administrație.

(2) C.E.C. — S.A. poate înființa sucursale și agenții proprii, fără personalitate juridică, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor legale și ale prezentului statut.

Art. 4. — Durata de funcționare a C.E.C. — S.A. este nelimitată.

CAPITOLUL II

Capitalul social al Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.

Art. 5. — (1) Capitalul social al C.E.C. — S.A. este de 1.497 miliarde lei, împărțit în 1.497.000 de acțiuni, cu o valoare nominală de 1.000.000 lei/acțiune; acestea aparțin în totalitate statului român.

(2) Modificarea capitalului social se face potrivit legii.

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 553/2003 privind modificarea și completarea Statutului Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.602/2002, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 1.602/2002 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 29 ianuarie 2003 și a fost modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 553/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 30 mai 2003.

Art. 6. — Acțiunile emise de C.E.C. — S.A. au o valoare egală și sunt indivizibile. C.E.C. — S.A. recunoaște un singur proprietar al acestor acțiuni — statul român, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 7. — (1) Calitatea de acționar unic dă dreptul statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, de a beneficia de toate drepturile și de a executa toate obligațiile stipulate de legislația în materie în vigoare.

(2) Acțiunile sunt purtătoare de dividende, care se distribuie acționarului în condițiile legii.

(3) Patrimoniul C.E.C. — S.A. nu poate fi grevat de datorii sau alte obligații ale acționarului unic. Creditorii acționarului unic pot pretinde numai partea din profit cuvenită acestuia.

CAPITOLUL III

Obiectul de activitate al Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.

Art. 8. — (1) C.E.C. — S.A. funcționează ca bancă și desfășoară, în principal, următoarele activități:

a) atragerea, păstrarea și fructificarea economiilor bănești în lei și în valută ale persoanelor fizice, disponibilităților bănești în lei și în valută ale persoanelor juridice, efectuarea de plăți, schimb valutar;

b) primirea de sume spre consemnare;

c) acordarea de credite în lei și în valută și asumarea de angajamente în numele persoanelor fizice (inclusiv persoanelor fizice autorizate);

d) acordarea de credite în lei și în valută persoanelor juridice care întrunesc cumulativ condițiile de număr de personal și cifră de afaceri stabilite, potrivit legii, pentru întreprinderile mici și mijlocii și asumarea de angajamente în numele acestora;

e) acordarea de credite în lei și în valută administrației publice centrale și locale și asumarea de angajamente în numele acesteia.

(2) C.E.C. — S.A. poate desfășura activitățile permise băncilor, în conformitate cu prevederile Legii bancare nr. 58/1998, cu modificările și completările ulterioare, cu autorizarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

CAPITOLUL IV

Conducerea și administrarea Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A.

Art. 9. — (1) Statul, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice, este unicul acționar al C.E.C. — S.A.

(2) În această calitate Ministerul Finanțelor Publice are următoarele atribuții:

a) aprobă strategia C.E.C. — S.A. și programul anual de activitate, bugetul de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar următor;

b) aprobă completarea obiectului de activitate al C.E.C. — S.A., cu respectarea prevederilor art. 8 alin. (2);

c) aprobă situațiile financiare anuale: bilanțul, contul de profit și pierdere, situația modificărilor capitalului propriu, situația fluxurilor de trezorerie, politici contabile și note explicative, raportul administratorilor și raportul auditorilor asupra situațiilor anuale, repartizarea profitului;

d) descarcă de gestiune membrii consiliului de administrație;

e) numește membrii consiliului de administrație, cu excepția președintelui și a vicepreședinților;

f) aprobă nivelul remunerației președintelui și vicepreședinților;

g) aprobă modificarea nivelului capitalului social al C.E.C. — S.A.;

h) aprobă participarea C.E.C. — S.A. la capitalul social al unor societăți comerciale și/sau financiare (înființarea de asemenea societăți, aport la constituire, cumpărare de acțiuni);

i) propune dizolvarea, divizarea, fuziunea cu alte bănci sau lichidarea;

j) aprobă mutarea sediului central al societății;

k) aprobă fondul de participare la profit și sumele ce revin președintelui, vicepreședinților și celorlalți membri ai consiliului de administrație din acest fond.

Art. 10. — (1) C.E.C. — S.A. este condusă de un consiliu de administrație format din 11 membri, numiți pentru un mandat de 4 ani. Conducerea executivă a C.E.C. — S.A. este asigurată de un președinte și 4 vicepreședinți numiți de primul-ministru. Președintele și vicepreședinții C.E.C. — S.A. fac parte de drept din consiliul de administrație. Ceilalți 6 membri ai consiliului de administrație sunt numiți de ministrul finanțelor publice. Membrii consiliului de administrație trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de legislația bancară și în exercitarea mandatului încheie contracte de administrare cu reprezentantul acționarului unic, Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Numirea poate fi reînnoită la expirarea mandatului.

(3) Președintele C.E.C. — S.A. îndeplinește funcția de președinte al consiliului de administrație.

(4) Calitatea de membru al consiliului de administrație încetează prin expirarea mandatului, deces, demisie, incompatibilitate legală, motive medicale sau revocare.

(5) Revocarea membrilor consiliului de administrație se poate face numai de către cei care i-au numit, pe motiv de nerealizări manageriale sau de condamnare penală.

(6) În cazul în care, indiferent din ce motive, rămâne un loc vacant în consiliul de administrație, primul-ministru, respectiv ministrul finanțelor publice, va numi un nou membru pentru perioada rămasă.

Art. 11. — (1) Membrii consiliului de administrație, înainte de preluarea funcției, urmează să depună o garanție, precum și semnătura lor la registrul comerțului, conform legislației în vigoare.

(2) Garanția nu poate fi mai mică decât dublul indemnizației lunare convenite membrilor Consiliului de administrație al C.E.C. — S.A. Garanția nu va putea fi restituită decât după ce Ministerul Finanțelor Publice a aprobat situația financiară a ultimului exercițiu financiar în care administratorul a îndeplinit această funcție și i s-a dat descărcare de gestiune.

Art. 12. — (1) Pentru activitatea depusă și participarea la dezbaterile și luarea deciziilor în exercitarea atribuțiilor ce revin consiliului de administrație, cei 6 membri ai consiliului de administrație, numiți de ministrul finanțelor publice, primesc o indemnizație lunară reprezentând 20% din salariul de bază lunar al președintelui.

(2) Membrii consiliului de administrație beneficiază de o cotă din fondul de participare la profitul C.E.C. — S.A. pentru perioada de mandat exercitată, cu aprobarea Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 13. — (1) Consiliul de administrație se reunește cel puțin o dată pe lună sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui acestuia, ședințele urmând a avea loc la sediul C.E.C. — S.A. sau la un alt sediu stabilit de președinte. Ședințele consiliului de administrație sunt prezidate de președinte sau, în lipsa acestuia, de un vicepreședinte al C.E.C. — S.A. desemnat de președinte.

(2) Pentru desfășurarea ședințelor este necesară prezența majorității absolute a membrilor consiliului de administrație. Hotărârile consiliului de administrație se

adoptă cu majoritatea calificată de voturi de trei pătrimi din numărul membrilor consiliului de administrație prezenți.

(3) La ședințele consiliului de administrație, dacă problemele ce urmează a fi discutate o impun, pot fi invitați de către președintele consiliului de administrație directori sau alți specialiști ai C.E.C. — S.A., precum și conducătorul sindicatului.

Art. 14. — Consiliul de administrație are următoarele atribuții principale:

a) desemnează 1 sau 2 administratori care să asigure conducerea activității zilnice în situația în care cel puțin 4 dintre conducători sau toți cei 5 conducători, aprobați de Banca Națională a României, sunt în imposibilitate de a-și exercita mandatul, până la încetarea situației ce a determinat imposibilitatea exercitării mandatului sau până la numirea noilor conducători și aprobarea acestora de către Banca Națională a României;

b) propune modificarea statutului C.E.C. — S.A. și o înainteașă Ministerului Finanțelor Publice spre a fi supusă aprobării Guvernului;

c) supune aprobării Ministerului Finanțelor Publice completarea obiectului de activitate, conform art. 8 alin. (2);

d) dezbate și supune aprobării Ministerului Finanțelor Publice strategia C.E.C. — S.A., programul anual de activitate, bugetul de venituri și cheltuieli și programul de investiții pentru exercițiul financiar următor;

e) analizează și își însușește situațiile financiare anuale: bilanțul, contul de profit și pierdere, situația modificărilor capitalului propriu, situația fluxurilor de trezorerie, politici contabile și note explicative, pe care împreună cu raportul administratorilor și raportul auditorilor asupra situațiilor anuale le supune spre aprobare Ministerului Finanțelor Publice;

f) aprobă angajarea serviciilor de audit financiar cu auditori financiari persoane fizice și/sau juridice autorizate de Camera Auditorilor Financiari din România;

g) dezbate și aprobă structura organizatorică a Centralei C.E.C. — S.A. și a unităților subordonate, sistemul de salarizare, regulamentul de organizare și funcționare, regulamentul de ordine interioară și programul de restructurare;

h) dezbate și aprobă normele metodologice de reglementare a domeniilor de activitate în care sunt cuprinse principiile generale, regulile și procedurile de bază ale domeniilor respective;

i) aprobă încheierea de acte juridice prin care banca să dobândească, să înstrăineze, să închirieze, să schimbe sau să constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul C.E.C. — S.A., putând delega această competență comitetului de direcție. Delegarea va prevedea expres atribuțiile și limitele delegării;

j) aprobă înființarea ori desființarea de sedii secundare ale C.E.C. — S.A.;

k) aprobă nivelul ratelor dobânzilor, comisioanelor și spezelor bancare, practicate de C.E.C. — S.A.;

l) hotărăște asupra politicii de atragere, păstrare și fructificare a economiilor bănești în lei și în valută ale persoanelor fizice și a disponibilităților bănești în lei și în valută ale persoanelor juridice;

m) hotărăște cu privire la politica de plasamente a C.E.C. — S.A., stabilește limitele globale de expunere față de societățile bancare, societățile de asigurare-reasigurare și față de fondurile de garantare a creditelor;

n) aprobă persoanele împuternicite să tranzacționeze pe piața interbancară în contul C.E.C. — S.A. și în contul clienților, precum și limita maximă de poziție deschisă pe fiecare arbitrajist și pe total trezorerie;

o) hotărăște în legătură cu politica de acordare a creditelor și aprobă competențele de acordare a creditelor pe diferitele niveluri de structuri organizatorice;

p) supune aprobării Ministerului Finanțelor Publice și Băncii Naționale a României modificarea nivelului capitalului social al C.E.C. — S.A.;

q) autorizează ocuparea de către membrii comitetului de direcție și de către directorii executivi a funcțiilor de reprezentanți în adunările generale ale acționarilor sau de administratori în alte societăți comerciale;

r) supune aprobării Ministerului Finanțelor Publice fondul de participare la profit și sumele ce revin președintelui, vicepreședinților și celorlalți membri ai consiliului de administrație;

s) stabilește competențe, atribuții și răspunderi ce revin comitetului de direcție, altele decât cele prevăzute în prezentul statut;

t) aprobă afilierea C.E.C. — S.A. la organisme financiare internaționale, precum și acordurile de colaborare cu aceste instituții;

u) propune spre aprobare acționarului unic participarea C.E.C. — S.A. la capitalul social al altor societăți comerciale, în condițiile legii;

v) poate delega competențe comitetului de direcție, pentru operațiuni expres determinate prin hotărârea de delegare;

x) decide în orice alte probleme, conform legislației în vigoare.

Art. 15. — (1) Ședințele Consiliului de administrație al C.E.C. — S.A. se desfășoară pe baza ordinii de zi stabilite, iar în urma deliberărilor deciziile luate, numărul de voturi obținut și opiniile separate vor fi înscrise în procesul-verbal al ședinței.

(2) Procesul-verbal va fi înscris în registrul ședințelor consiliului de administrație și va fi semnat de administratori și secretarul ședinței.

(3) Pentru deciziile luate în ședințele la care administratorul nu a participat, el rămâne răspunzător dacă, în termen de o lună de când a luat cunoștință de procesul-verbal, nu a făcut împotrivirea în registrul proceselor-verbale.

(4) Consiliul de administrație emite după fiecare ședință documentul numit „Hotărâre a Consiliului de administrație al C.E.C. — S.A.”, cu semnăturile membrilor prezenți și a secretarului consiliului de administrație.

Art. 16. — Hotărârile consiliului de administrație și ale comitetului de direcție sunt acte de dispoziție. În exercitarea atribuțiilor sale președintele C.E.C. — S.A. emite, potrivit legii, ordine și alte acte de dispoziție.

Art. 17. — C.E.C. — S.A. nu acordă credite pentru nici unul dintre membrii consiliului de administrație și nu garantează împrumuturi pe care aceștia le-ar contracta cu altă instituție de credit.

Art. 18. — Membrii Consiliului de administrație al C.E.C. — S.A. nu pot ocupa posturi de salariați, administratori sau auditori financiari în alte societăți bancare.

Art. 19. — Directorii din Centrala C.E.C. — S.A. și din unitățile teritoriale nu pot conduce alte societăți bancare, comerciale sau agricole, nu pot participa în alte societăți de acest fel în calitate de administratori sau auditori financiari, în afară de cazurile în care exercită aceste funcții cu autorizarea consiliului de administrație, în condițiile legii.

Art. 20. — C.E.C. — S.A. poate fi angajată patrimonial prin semnătura a cel puțin doi conducători sau a cel puțin două persoane împuternicite de către aceștia, în conformitate cu reglementările proprii și ale Băncii Naționale a României.

Art. 21. — (1) Consiliul de administrație poate delega o parte din competențele sale comitetului de direcție, format din președinte și vicepreședinți.

(2) Președintele consiliului de administrație, în calitatea sa de președinte al C.E.C. — S.A., este și președintele comitetului de direcție.

(3) Comitetul de direcție se întrunește cel puțin o dată pe săptămână sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui sau a înlocuitorului acestuia.

(4) La ședințele comitetului de direcție pot fi invitați directorii executivi, directorii de sucursale sau alți specialiști ai C.E.C. — S.A.

Art. 22. — (1) Principalele atribuții ale comitetului de direcție sunt:

a) stabilește formele și instrumentele de atragere și păstrare a economiilor bănești în lei și în valută ale persoanelor fizice și a disponibilităților bănești în lei și în valută ale persoanelor juridice, care vor fi supuse aprobării consiliului de administrație;

b) asigură integritatea patrimoniului, prezintă consiliului de administrație informări privind activitatea și situația patrimonială a C.E.C. — S.A. și face propuneri de operațiuni a căror aprobare este de competența consiliului de administrație;

c) elaborează strategia și programul de activitate al C.E.C. — S.A., pe care le supune adoptării consiliului de administrație în vederea înaintării la Ministerul Finanțelor Publice pentru aprobare;

d) întocmește raportul anual cu privire la activitatea C.E.C. — S.A., proiectul bugetului de venituri și cheltuieli și proiectul programului de investiții, pe care le prezintă consiliului de administrație în vederea înaintării la Ministerul Finanțelor Publice pentru aprobare;

e) aprobă planurile de câștiguri pentru economisire;

f) hotărăște cu privire la politica de resurse umane a C.E.C. — S.A.;

g) aprobă organizarea pregătirii și perfecționării profesionale a salariaților proprii;

h) supune aprobării consiliului de administrație sistemul de salarizare;

i) aprobă fondurile de premiere și repartizarea acestora;

j) aprobă sumele ce revin din fondul de participare la profit salariaților din evidența Centralei C.E.C. — S.A., precum și fondurile pe sucursale;

k) aprobă sponsorizări, donații și mecenat, în condițiile legii;

l) aprobă stabilirea de relații de corespondent cu alte bănci și avizează plafoanele de lucru cu acestea;

m) aprobă formarea unor comitete și comisii de lucru, stabilind structura și limitele de competență ale acestora;

n) supune aprobării consiliului de administrație structura organizatorică a Centralei și a unităților subordonate, regulamentul de organizare și funcționare și regulamentul de ordine interioară ale C.E.C. — S.A.;

o) propune spre aprobare, potrivit competențelor, consiliului de administrație înființarea/desființarea de sucursale, agenții proprii, precum și modificările în situația acestora, achiziționarea, înstrăinarea, închirierea, schimbarea sau constituirea în garanție a bunurilor aflate în patrimoniul C.E.C. — S.A.;

p) propune spre aprobare consiliului de administrație normele metodologice pe domenii de activitate, precum și modificarea și completarea acestora;

q) poate delega președintelui sau vicepreședinților competențe pentru desfășurarea anumitor operațiuni, potrivit legii;

r) rezolvă orice alte probleme stabilite de consiliul de administrație și îndeplinește hotărârile luate de acesta.

(2) În comitetul de direcție votul nu poate fi dat prin delegație.

(3) Dezbaterile ședințelor comitetului de direcție se consemnează în procese-verbale înscrise în registrul special, care se prezintă consiliului de administrație.

(4) Comitetul de direcție emite după fiecare ședință documentul numit „Hotărâre a Comitetului de direcție al C.E.C. — S.A.". Hotărârile comitetului de direcție se adoptă cu majoritatea absolută a voturilor membrilor. În situații paritare votul președintelui este decisiv.

(5) Hotărârile comitetului de direcție se comunică în scris directorilor executivi ai direcțiilor interesate și/sau celor ce urmează să le îndeplinească.

Art. 23. — Atribuțiile și competențele vicepreședinților se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare sau de către președintele Consiliului de administrație al C.E.C. — S.A.

Art. 24. — (1) Conducerea executivă și coordonarea activității zilnice a C.E.C. — S.A. sunt asigurate de președinte și de 4 vicepreședinți.

(2) Președintele C.E.C. — S.A., care este și președintele consiliului de administrație și al comitetului de direcție, are, în principal, următoarele atribuții:

a) conduce ședințele consiliului de administrație și ale comitetului de direcție;

b) negociază și semnează, în numele acționarului unic, contractul colectiv de muncă;

c) încheie, modifică și desface contractul de muncă al salariaților din Centrala C.E.C. — S.A. și al conducătorilor sucursalelor;

d) împuternicește pe reprezentanții C.E.C. — S.A. în relațiile cu terții;

e) aplică sancțiuni disciplinare și emite decizii de impunere, în condițiile legii;

f) îndeplinește orice alte atribuții date în competența sa de către consiliul de administrație și de comitetul de direcție.

Art. 25. — Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A. va încheia contracte de asigurare a serviciilor de audit financiar cu auditori financiari, persoane fizice și/sau juridice autorizate de Camera Auditorilor Financiari din România să desfășoare această activitate pe teritoriul României.

Art. 26. — Întinderea și efectele răspunderii auditorilor financiari sunt determinate în funcție de atribuțiile ce le revin conform dispozițiilor legale și contractelor încheiate de C.E.C. — S.A. cu auditorii financiari, aprobate, în conformitate cu prevederile legale și cu reglementările cu caracter normativ intern în vigoare, de către Consiliul de administrație al C.E.C. — S.A.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Art. 27. — (1) Sumele depuse de persoanele fizice la C.E.C. — S.A. cu orice titlu, precum și dobânzile și câștigurile cuvenite pentru acestea sunt garantate de stat, iar dreptul de creanță asupra acestora este imprescriptibil.

(2) Titularii instrumentelor de economisire pot solicita în scris C.E.C. — S.A. introducerea de dispoziții testamentare prin care să indice persoanele cărora să li se elibereze, după deces, sumele dispuse prin acestea.

(3) Depunerile pentru care nu s-a solicitat introducerea de dispoziții testamentare se eliberează de către C.E.C. — S.A. moștenitorilor legali și testamentari.

(4) Depunerile populației la C.E.C. — S.A. au caracter voluntar și se primesc cu respectarea strictă a principiului liberului consimțământ al depunătorilor.

(5) Depunători C.E.C. — S.A. (titulari ai instrumentelor de economisire) pot fi persoane fizice, rezidente sau/și nerezidente.

(6) Depunerile se primesc în sume nelimitate, în lei sau în valută, pe numele persoanei care le-a efectuat, pe numele altei persoane sau la purtător, conform reglementărilor C.E.C. — S.A.

(7) Depunerile populației la C.E.C. — S.A. pe instrumente de economisire pot îmbrăca atât forma materializată (librete de economii, obligațiuni, certificate de economii, de depunere și altele similare), cât și dematerializată (conturi curente, conturi de depozit și altele similare).

Art. 28. — Este interzisă depunerea pe instrumente de economisire ale populației a mijloacelor bănești aparținând persoanelor juridice. În cazul încălcării acestei prevederi, pentru sumele depuse nu se acordă dobânzi sau câștiguri, după caz.

Art. 29. — (1) Operațiunile efectuate de C.E.C. — S.A., numele depunătorilor și ale titularilor depunerilor, sumele depuse și orice alte date în legătură cu operațiunile efectuate pe numele acestora sunt confidențiale.

(2) Date informative privind operațiunile titularilor de conturi, cu condiția indicării elementelor strict necesare identificării acestora, se dau pe bază de cerere scrisă:

- a) titularilor;
- b) persoanelor indicate prin clauzele de împuternicire, pentru operațiunile efectuate de acestea;
- c) depunătorilor, numai pentru sumele depuse de aceștia pe numele altor titulari;
- d) persoanelor împuternicite prin procură sau printr-o altă formă de împuternicire legală, în limitele stabilite prin împuternicirea dată de titular;
- e) curatorilor, pentru titularii puși sub curatelă;
- f) tutorilor, pentru titularii puși sub interdicție;
- g) părinților și tutorilor, pentru depunerile aparținând titularilor minori;
- h) persoanelor indicate în dispoziția testamentară, moștenitorilor legali sau testamentari, pe baza atestării acestei calități de către organele competente, numai pentru soldul existent la data decesului titularului și pentru operațiunile ulterioare;
- i) oricăror autorități publice, în condițiile legii.

Art. 30. — (1) Măsurile de indisponibilizare și de executare a sumelor depuse se vor lua în condițiile legii.

(2) Deblocarea sumelor indisponibilizate se poate face numai de organul care a dispus blocarea acestora sau de către instanțele judecătorești pe bază de hotărâri executorii.

Art. 31. — Contractele de credit C.E.C. — S.A. sunt titluri executorii.

Art. 32. — C.E.C. — S.A. poate efectua tranzacții cu imobile, necesare desfășurării activității sale și pentru folosința salariaților săi, precum și tranzacții cu bunuri mobile și imobile în executarea creanțelor, în condițiile legii.

Art. 33. — C.E.C. — S.A. va putea înființa, cu aprobarea consiliului de administrație, în condițiile legii, o structură distinctă pentru formare profesională, ale cărei organizare și funcționare vor fi reglementate distinct prin acte interne.

Art. 34. — C.E.C. — S.A. poate edita publicații necesare activității proprii.

Art. 35. — Sucursalele și agențiile proprii își desfășoară activitatea pe baza Regulamentului de organizare și funcționare al Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C. — S.A., aprobat de consiliul de administrație, a normelor metodologice și a celorlalte acte interne date în aplicarea acestora.

Art. 36. — Directorii sucursalelor reprezintă C.E.C. — S.A. în fața autorităților publice, precum și în relațiile cu persoane juridice și fizice, în legătură cu activitatea unităților pe care le conduc, în limitele competențelor atribuite prin regulamentul de organizare și funcționare sau prin ordin ori mandat al președintelui.

Art. 37. — C.E.C. — S.A. are marcă proprie, înregistrată și protejată, potrivit legii.

Art. 38. — (1) Personalul C.E.C. — S.A. nu are dreptul de a folosi sau a dezvălui, nici în timpul activității, nici după încetarea acesteia, fapte sau date care, devenite publice, ar dăuna intereselor ori prestigiului C.E.C. — S.A. sau vreunui client al acesteia.

(2) Prevederile de mai sus se aplică și persoanelor care obțin informații de natura celor arătate din rapoarte ori alte documente ale C.E.C. — S.A.

(3) Orice membru al Consiliului de administrație al C.E.C. — S.A., precum și toate persoanele care participă la activitatea acesteia sunt obligate să păstreze secretul profesional.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și persoanelor care obțin, din activitatea de control și supraveghere sau din rapoarte ori documente ale C.E.C. — S.A., informații privind activitatea acesteia.

Art. 39. — Prezentul statut se completează cu dispozițiile legale în materie și poate fi modificat sau completat în condițiile legii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
